

ning; men jeg paastaar for det Første, at de Gjenstande, som produceres ved Hjælp af Kul, ere for en væsentlig Del tilveiebragte under Toldbeskyttelse, og at man altsaa ved at ophæve Tolden paa Kul derigennem forøger den Beskyttelse, som man ellers vil give dem, og det er umødvendigt, fordi der er saa faa Artikler af den Slags, som frembringes ved Kul, der selv efter dette Lovforslag vil blive toldfri. Dernæst maa jeg gjøre opmærksom paa, at Kul i ganske væsentlige Partier forbruges til saadanne Bestemmelser, hvorved Toldfriheden ikke vil komme Konsumenterne til Gode. Dette gjælder navnlig saaledes f. Ex. Gasfrembringelsen, med Hensyn til hvilken der slutes Kontrakt med Leverandøren osv. hvormed Ophævelsen af Tolden paa Kul uden videre vil komme til Gode, men derimod ikke Konsumenterne. Det gjælder dernæst for en væsentlig Del for alle dem, der købe Kul i Detail, thi for disse vil en Forskjel som denne rimeligvis ikke blive mærkelig; den vil ikke komme dem til Gode, men vil gaa i Mellemhåndsbøernes Hænder. Derfor er det jeg har havt nogen Betænkelse ved at tiltræde Forslaget om Ophævelse af Koldtolden, skjøndt jeg i Dvrigt anerkjender, at det er et af de Punkter, hvor der er meget, der fra Principets Side taler derfor. Jeg skal endnu kun tilføie nogle faa Ord med Hensyn til Kreditoplagsretten og de Forslag, der under Nr. 35 og 36 ere stillede, væsentligt for at forklare mit eget Forslag under Nr. 36. Den ærede Ordfører har med Rette gjort den Bemærkning, at Kreditoplagsretten er en Institution, som er egen for Danmark, og som tillige er en Ære for Danmark. Det er en Ære for Danmark, thi det er en for Handel og Udfærdning særdeles velgjørende Institution. Det er en Institution, der kun kan bestaa, hvor man har en agtvaerdig Røpmandsstand og tillige et overmaade dygtigt Toldvæsen, og naar altsaa denne Institution har kunnet bestaa og udviklet sig i den Grad, som den har gjort i en saa lang Arrække hos os, saa er det et godt Vidnesbyrd i begge disse Retninger. Jeg vil tillige tilføie, at jeg paa ingen Maade kan undre mig over, at de Handlende kunne ønske de gjældende Bestemmelser modificerede noget, men jeg maa dog bemærke, at Regjeringen allerede har gjort dette i sit Lovforslag, og det forekommer mig, at der igjennem de Forslag, som Regjeringen har gjort, viser sig en meget alvorlig Bestræbelse efter at gaa saa vidt i den Henseende, som man tør gjøre, naar man ikke vil udsætte Administrationen for at komme ind i særdeles betydelige Bæmskeligheder. Sagen er den, at der ved Benyttelsen af Kreditoplaget, navnlig naar det skal gaa ud paa saadanne Manufakturvarer som Mønstervarer, er særdeles store praktiske Bæmskeligheder tilføiede, som vilde en Mængde Stridigheder imellem Toldvæsenet og de Handlende og besværliggjøre Regnskabsførelsen og Revisionen i særdeleshed, og derfor er det forekommet mig,

at det for dette Thing var en betænkkelig Sag at stille sig udelukkende paa de Handlendes Side og ikke tage Hensyn til de Betænkkeligheder, som Regjeringen maatte have imod at gaa videre, end den allerede er gaet, efterom det for os — jeg antager, at det gaar de fleste ærede Medlemmer her i Thinget ligesom mig selv — er saa overordentligt vanskeligt at kunne danne sig en selvstændig Dom om, hvad der ved saadanne Ting lader sig gjøre, uden at forvalde Ullashed, og hvad der ikke lader sig gjøre. Jeg tror, at vi i den Slags Bestemmelser i ganske væsentlig Grad maa støtte os til Administrationen, naar vi kun mærke, at denne er liberalt indet og gjerne vil gaa saavidt, som den tror, det lader sig gjøre. Derfor har jeg ikke deltaget i det Forslag, der er stillet under Nr. 35 af Flertallet; men derimod har jeg under Nr. 36 stillet et Forslag, hvorved jeg tror, at alt det Væsentlige, som der tilsigtes, vil kunne opnaas paa en Maade, som Administrationen overhovedet ikke vil gjøre nogen Indvending imod; thi det er af den ærede Finanzminister meddeelt os, at en Bestemmelse af den Art, som findes i Forslaget under Nr. 36, vilde han ikke have nogen afgjørende Betænkelse ved at gaa ind paa, og dette er Grunden til, at den saaledes er blevet opstillet.

N. Andersen: Jeg skal tillade mig med et Par Ord at omtale Vædringsforslaget under Nr. 1, som er stillet af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Næberg) og mig. Som det høie Thing vil se, angaar det Humletolden. Den nuværende Told paa Humle er 7 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.; i det forelaagne Lovforslag er den foreslaet sat op til 10 $\frac{1}{2}$ pr. Pd. Nu foreslaa vi den imidlertid sat til 4 $\frac{1}{2}$ pr. Pd., det vil altsaa sige, vi foreslaa den bestaaende Told nedsat med 3 $\frac{1}{2}$, i Stedet for at Regjeringen foreslaar den forhøiet med 3 $\frac{1}{2}$. Det er i de Oplysninger, hvormed Lovforslaget er ledsaget, angivet, at der aarlig indføres lidt over 600,000 Pd. Humle, og at den Toldindtægt, Staten har deraf, er ca. 43,000 Rd.; men disse ca. 600,000 Pd. Humle er ingenlunde nær al den Humle, der forbruges her i Landet, det er, efter det Skøn, jeg har kunnet danne mig derom, kun en mindre Del deraf. Det er jo en bekendt Sag, at der adles ikke saa lidt Humle her i Landet, og som jo ogsaa forbruges her i Landet. Hvor stort det Kvantum Humle er, der adles her i Landet, er det jo ikke let at danne sig nogen fuldstændig rigtig Mening om; men gaar man ud fra, hvad der kan antages at være det almindelige Forbrug, saa kan man dog noget nær komme til en vistnok temmelig rigtig Mening derom. Efter de Oplysninger, som jeg har indhentet hos Folk fra forskellige Egne af Landet, er det gennemsnitlige Forbrug pr. Individ i Husholdningerne paa Landet ca. 3 Pd.; i det Mindste er